

domsbeskatningen. Herom udtalte *Finansministeren* bl. a.: „Jeg naaede ret hurtigt i mine Overvejelser til den Opfattelse, at skal man komme videre igennem med Skattekommissionens Arbejde, er det nødvendigt til Indledning at tage alvorligt fat paa det store Spørgsmaal, Forholdet mellem Statens og Kommunernes Økonomi, herunder *Forholdet mellem Statens og Kommunernes Beskatning*, Fordelingen af de forskellige Skattegrundlag mellem Staten og Kommunerne og ogsaa Forholdet mellem Statens og Kommunernes Byrder. Det er klart, at Byrdefordelingen mellem Stat og Kommune og Skattefordelingen mellem Stat og Kommune hører nøje sammen. Jeg tror ikke, man kan komme videre med en detailleret Behandling af de forskellige Skatteformer, hverken Ejendomsbeskatningen eller Indkomst- og Formuebeskatningen, før man er kommet nogenlunde til Klarhed over, hvor man vil hen i det store Spørgsmaal om Forholdet mellem Staten og Kommunerne. Her kommer jo ogsaa det Spørgsmaal frem, om man skal bevare saadanne Indretninger som det mellemkommunale Refusionsforbund og den fælleskommunale Udligningsfond. Jeg har derfor arbejdet for at faa Skattekommissionen til først at tage dette Spørgsmaal op til grundig Behandling, og paa min Foranledning har Professor Philip, der har specialiseret sig om finansvidenskabelige og kommunaløkonomiske Opgaver, for Skattekommissionens Regning foretaget en Rejse i flere andre Lande og iværksat en Undersøgelse af Spørgsmaalets Ordning dèr, og han har derom afgivet en Beretning til Kommissionen. Jeg forstaar, at den drøftes i Kommissionen i Øjeblikket. Jeg kan naturligvis ikke overse, hvor lang Tid det vil vare, før Kommissionen naar til Klarhed over dette store Spørgsmaal, men før man gør det, tror jeg ikke, man kan komme til Ende med noget af det andet, der arbejdes med, heller ikke med Ejendomsbeskatningen.“

I *Landstinget* gjorde *Hans Hansen* (S.) gældende, at Afgrænsningen af de Sognekommuner, der med Hensyn til Skattefradrag blev ligestillet med Købstæderne, var lidet rationelt udformet, bl. a. som Følge af at adskillige Stationsbyer med over 3 000 Indbyggere var opdelt i flere Ejerlav, der hver for sig havde under 3 000 Indbyggere. I Betragtning af at Sagen hastede, kunde Taleren dog gaa med til, at man gennemførte Lovforslaget i den Skikkelse, det havde faaet i Folketinget.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.
